

EL REFORMISTA

Donatiu de la Redacció

SETMANARI POLÍTIC D'AVISOS I NOVES

Preu de subscripció:
1 pesseta trimestre. — Nombre solt 10 cèntims.

Redacció i Administració:
Carrer de Clivillers, 22

Any I,

OTLOT 2 de Juliol de 1914

Núm. 25.

FANATISMO

Hasta ahora, cosa sabida era de todos, que dos partidos, alejados de la actual constitución, eran los genuinos representantes de la intransigencia, pero desde hace poco, esa intransigencia ha sentido por desgracia sus reales en los llamados partidos turnantes, esos partidos históricos que, gracias a la apatía e indiferencia del pueblo español, destruyeron la administración Española, con el solo y único objeto de favorecer bastardas ambiciones, de proteger a reconocidas nulidades, que han tenido empero la suerte de ser allegados de los que, sin escrúpulo alguno, rompen y hacen trizas de la hacienda, preocupándose muy poco aumentar las gabelas e impuestos que sobre el pobre contribuyente pesan, convencidos de que ellos eludirán, gracias a su situación excepcional, el cumplimiento de los deberes que como a ciudadanos les corresponde.

Esta intransigencia se resume en un grito, que desde algun tiempo a esta parte ha absorbido la atención de todos los españoles, en tan alto grado que la política, gira al rededor del mismo, en forma tal, que bien puede decirse es el nexo de la misma.

Maura si, Maura no, he ahí el grito de guerra, que repercute incesantemente en nuestros oídos.

En el debate sobre la guerra de marruecos, que terminó tal como había empezado, sin tener para nada en cuenta las soluciones que eminentes hombres públicos señalaron para acabar de una vez con un estado anormal, que absorbe no ya la hacienda nacional, sino, y esto es lo más sensible, la sangre de los que, allá en tierras marroquíes, son los guar-

dianes del cumplimiento de un tratado internacional, que si bien puede, y aun es discutible, hacer que España no pierda el dictado de potencia, en cambio será la ruina inmediata del país, en este debate, ha abusado de este grito.

En el debate político, debate completamente improductivo y que no sirve para otra cosa, que para que los oradores famosos que en él intervienen, puedan hacer gala de su elocuencia arrebatadora, el grito de *Maura si y Maura no*, ha servido de plataforma para que cada uno, según su modo de ver las cosas, arremetiera o defendiera energicamente la política del que fué Jefe del partido conservador D. Antonio Maura.

En meetings, en periódicos, en folletos, este grito ha sido lanzado estridentemente, demostrando todo ello, que no ya los actos políticos, sino incluso los más insignificantes de la vida del español, están a merced del *Maura si* y del *Maura no*.

¿Y que importancia puede tener para nadie, el que un hombre por eminente que sea intervenga o no de una manera directa en el gobierno de España? Ninguna, a lo menos nosotros así lo entendemos por lo que protestamos contra los que defienden a toda costa el *Maura si* y contra los que han hecho un lema del *Maura no*.

Es tan alta la misión política que ha de restar por completo indiferente a esas nimiedades, a esas intransigencias.

Cuidarse de que el pueblo Español pueda lograr el perfecto desarrollo de su industria, de su comercio y de su agricultura, de que pueda adquirir la instrucción sólida que necesita es su sagrada misión, hacer otra cosa es burlarse de los que tienen perfecto derecho en exigir en compensación

a los deberes que se les han impuesto, las mejoras que indispensablemente necesitan

DE LA GUERRA

Altre volta del Marroc han vingut noves d'un atac inesperat, en el que hi han perdut la vida coneguts nostres.

El caballer, el pundonorós tinent coronel del Batalló d'Estella, que estava de guarnició en nostre ciutat, ha trovat la mort, en els camps africans. Caballer íntegríssim, sentim de veres la seva mort, car ella ens arrebatava un amic caríssim, i al lamentar la seva mort debem protestar energicament de la forma amb que's procedeix en aquesta desastrosa guerra de l'Àfrica, perquè entenem és portar al sacrifici a digníssims fills d'Espanya, sens que pugui ni remotament compensar-se la pèrdua cruenta que continuament sofrim.

Descansi en pau, l'home íntegre, el caballer excelent, el pundonorós tinent-coronel D. Pere Múrcia, i rebí la seva familia i el Batalló d'Estella el nostre més sentit pèsam.

DE TEATRO

L'anunci de les representacions de l'eminent actor Enric Borrás, despertà gran animació entre tots els aficionats a gaudir de les bellesa del teatre, i les ilusions no quedaren defraudades.

El diumenge posaren en escena el drama del ilustre dramaturg D. Angel Guimerá, desempenyant el paper de Manolic el Sr. Borrás d'una manera admirable, tant, que tingué en una tenció nerviosa continua als concurrents del teatre. La companyia discreta secundant a l'eminent actor.

El dilluns representaren el drama «La Muerte Civil». Si el primer dia va agradar-nos el treball del Sr. Borrás, no va minvar nostre entusiasme el segont dia, car durant tota l'obra va mantenir-se en la mateixa tessitura, interpretant magistralment el difícil paper de Leonci.

Es el Sr. Borrás l'actor sobri que dona la justa expressió als personatjes que interpreta. Feia temps que no l'haviem vist i estem segurs de que llurs facultats son les de sempre, les que li han fet conseguir el nom que en el mon de l'art te per orgull de Catalunya.

La companyia modesta i discreta.

La corrida del domingo⁽¹⁾

Con escasa concurrencia se celebró el domingo día 28 la anunciada Becerrada por aficionados de Olot y Gerona.

Amenizó el espectáculo una reputada Banda y vimos el simpático amigo Clemente Masdemont hecho un jinete, lástima que el caballo no se prestara para esta clase de sports, y precedidos de este, desfilaron nueve aficionados y el maestro Moreno, los cuales debían aburrir al público y a tres hermosas vaquillas de la ganadería de D. Fermín Lopez de Tudela (Navarra.)

A la señal del presidente Sr. de Lavin, dan suelta a la primera que es saludada por una infinidad de capotes a un mismo tiempo, tras dos revolcones logra despejar un poco el redondel, cambian el tercio y coje los palitroques uno alto delgado, que, como la mayoría de ellos no constan en el programa, ignoramos como se llama; prepara con algún lucimiento para clavarlas al suelo, y ni esto logra, sigue otro, repite el primero, hasta que por fin cambian la suerte, coje los trastos el Pelao y con intranquilidad brinda a la presidencia, siendo, su peroracia interrumpida por la presencia de la vaquilla y vase al cornúpedo, la cita desde un kilómetro y dá un pase casual, otro, otro, una colada, una caída se perfila se tira con desconfianza, da en hueso y empieza apoderarse el miedo del espada dobla el toro y el puntillero le levanta, intenta varias veces el descabello sin lograrlo, hasta que por fin logran rematarlo.

Segunda; sale con indecisión, le saluda un barberillo la mar de presumido, intenta darle algunos pases y no acude hasta que distingue el bulto, cambian el tercio y coje los palos el mencionado barberillo, piden música, se va bailando al toro y deja un par ladeado, aplausos, le regalan un cigarro puro con el cual hace una cosa fea; otro cuelga medio par, otro medio más, y llega la hora de entenderse con Paquiro, que después del brindis, quita a la jente, se pone delante el toro y empezamos a ver a cada momento un imitador de Vedrines, y con acierto la presidencia llama al matador y creemos que le desautoriza para matar, por que coje los trastos uno de los peones que lo mata como puede.

Tercera; sale con muchos bemoles, acudiendo en todas partes, dando un revolcón y pisada al Barberillo que tiene que ser trasladado a la enfermería, con muchos apuros le banderillean y llega la hora de matar, el Pelao le entra un conguelo atroz, pués al ver un pequeño movimiento del toro deja los trastos y salta al callejón, lo repite tantas veces que el Moreno le invita a dejar los trastos, que cede muy amablemente, pués le quitan un gran peso de encima, lo despacha el Moreno y da fin a la noble vaquilla.

Resumen: De los matadores nada
de los banderilleros id.
de el puntillero id.
de la dirección de lidia id.
la presidencia muy benévola, el público id.

UN PEÓN

A la salida nos enteramos que la cogida del Barberillo, es de poca gravedad, pero que tendrá que ir vendado unos cuantos días; sentimos el percance y le deseamos una radical curación.

(1) De nostre col·laborador taurofíl, hem rebut aquesta ressenya que inscrivim amb gust.

Setmanals

L'enfonsada d'un héroe: Diumenge passat avans de la becerrada que va celebrar-se, tot-hom esperaba amb impaciencia, car del resultat de la mateixa en depenia el que fos glorificat l'émul de D. Rafué Gallo, honra i gloria de la terra que l'ha vist naixer, pro per desgracia per l'art del toreo, alló no fou una becerrada fou una acabada mieditis, en tal forma, que l'aburrimient i el fástic varen ésser la nota culminant de la festa nacional.(?)

Fou la debacle, fou com si dignésim la reventada del Pelao, d'aquell que havia concebit il·lusions falagueres en aquest difícil art u ofici d'en Cuchares, i havia fet creurer als entusiastes seus, que, que per ell no havia suertes difícils, ni toro que's resistís a llur manera de torear, més ai!, l'home proposa i el toro disposa, i els revolcones, les ensopegades, el conguelo varen apoderar-se del Pelao, en forma tal que no pogué matar l'última vaca, amb tot i no tenir aquesta, armes per a defensar-se

També te males tardes el Gallo, dirá el Pelao, i es veritat, pro en ell, creiem hi resa perfectament l'adagi de «zapatero a tus zapatos»

Noves

Divendres passat, marxà a Málaga a pendrer possessió del càrrec de Jutge de 1.ª instància del districte de la Mercè, D. Lluís M.ª de Mesa.

A despedir-lo a la estació hi vejerem notrida representació de totes les classes socials, prova evident de les moltes simpaties que en el dessempeño de llur càrrec s'havia captat el distingit funcionari públic.

Diumenge i dillans, en el camp del «Olot Deportivo» jugaren dos partits de foot ball, el primer team del «Sporting Club de Barcelona» i el primer team del «Olot Deportivo».

Donada la igualtat de forces, foren dos partits forsa anivellats, acabant el primer amb l'enpat a un goal, i el segon guanyant l'«Olot Deportivo» per un goal a zero.

Ahir va celebrar una reunió a casa la ciutat la novella entitat «Unión Mercantil» a l'objecte de tractar del monopoli de la sal, entre el qual acordaren formular llur mes enérgica protesta, car de conseguir-se el monopoli, aumentaria considerablement l'import de la sal.

Ahir arrivaren a n'aquesta ciutat, els Inspectors d'Hisenda a l'objecte de girar la visita de inspecció que tenen ordenada del Ministre de Hisenda.

Hem rebut el programa dels festeigs amb que «Las Artes Religiosas» de J. J. Sacrest, C.^a obsequiaràn a llur patró durant els dies 3 i 4 de l'actual. Consistiràn dites festes en Sardanes davant del Taller, ball del Cucut i la seva campanya i ofici solemne en el Col·legi dels RR. PP. de la Escola Pia.

El nostre amic en Salvi Fàbrega, ens participa que en el passat mes de Maig, han sigut declarats a la Companyia General de segurs contra Accidents i Responsabilitat Civil «Zurich» 14815 accidents.

El dia 23 de Juny contragueren matrimoni en la parroquial Iglesia de Camprodón la hermosa i gentil senyoreta Na Elvira Pagés. Amb el jove apotecari de Tortellà el nostre volgut amic Facundo Prat.

Acabada la cerimonia sortiren cap a l'Extranjer en viatge de Noces.

Desitjem als casats de nou una inacabable lluna de mel.

Des de'l dia 20 al 26 del corrent aquesta Succursal de la «Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros» ha obert 11 llibretes noves, ha rebut per imposicions 803' pessetes i n'ha pagat 2283' per reintegres d'estalvi i plassos mensuals de pensió.

Durant la present setmana actuà de Vocal de torn D. Francisco Soler de Trinchera.

Diumenge pròxim el «Centro Obrero» celebra el aniversari de la fundació, amb sardanes, de onze a una del matí, gran concert a les dues de la tarda i ball de nit. Tot a carrec de l'orquestra «La Principal Olotina» que tan acertadament dirigeix el reputat director D. Anton Moner.

Des de Sant Joan de las Abadesas

CONCLUSIÓ D'UNA POLÈMICA

Amb molt gust hem vist en el nombre XIII de «La Veu Comarcal» de Ripoll que aquells dos *íntimos conspicuos, ja'n rendit armes.*

¡Tant de bó! que sempre haguessin procedit com procedeixen en el referit nombre! Si senyors si el *respall* va més bé que no pas la *pata*, mirin, *respallin*, *ensabonin*, comensant per els més alts i acabin si els hi sembla per aquell pobre infelís que vosté Salvador Blanch, enviaba a la cooperativa, perquè pogués descobrir qui era aquell ermità i en tindrem una gran satisfacció.

Si sempre ho hagués fet aixís, ¡quants disgustos haguera estalviat! i no hagerem sigut la risa dels pobles comarcals.

Desenganyis Sr. Salvador Blanch i el seu íntimo, si acàs tenim diferències, no esperem que vinguen els estranys a arreglar-les, es lo que deia aquell cèlebre escriptor:

«No espereis que las reformas
nos las decrete el gobierno
refórmase cada uno
y eso malo habrá de menos»

No es de valent atacar quan els contraris fujen, per lo tant crec ja acabada la meva missió, puix la meva no es de guerra i que li consti que sols soc per la defensa i disposat a acomençar de nou si aixís V. ho adgigeix, no obstant desitjo espresar en les meves següents correspondències del modo que més clar me siga possible com son els pacífics habitants d'aquesta ma estimada vila. Com dir lo crec convenient tindria de fer-se per donar-li esplendor. Primer que tot dec recordar-los-hi a nostres conspicuos: ¿Que han lograt vostés amb totes aquelles *xirigotes*? ¿Han portat alguna millora en el camí de l'avens a nostre estimada vila? ¿Tindrà en més estima el poble de Sant Joan en aquestos dos *conspicuos*.

Molt al contrari. Els habitants de Sant Joan de les Abadeses han pogut convencers una vegada més que no son els que fan riurer els que més necessitem. Noble iniciativa es lo que'ns falta homes que sàpigien unir voluntats. No hi ha dupte

que tenim riqueses que al saber-les explotar donarien en aquesta vila un nou aspecte de renaixença, resurgiment i progrés, pro ans que tot es del tot necessari desterrar de nostra municipi aquesta repugnant política de Campanà que'ns te ha tots malaltis i ens priva de tot progrés.

I per avui prou, deixem'ho per un altre dia.

Per punt final el concurs de drapets (al sol) encarregats de publicar-los a dos impremtes disputant-se el primer premit un tal *Picón*, *Guardianet de San Gim* i *L'Ermità de Santa Bàrbara*. Esquinsats del modo que'ls llegidors auràn pogut veurer cada setmana donant els resultats següents

El Picón i el Gimet
Per poguer-ne donar taba
Foren els primers de tots
Pensan que ningú els igualaba

Amb xirigotes i escrits
Que no tenen suc'ni solta
Volgueren fer riurer a algú....
Que els empenyia tal volta

Perquè fessin forses escrits
Trinxan-ne d'algú la roba
Per poguer-ne fer drapets
i al concurs portar-los prompte
Mentres serveix l'astisora
No trovant cap entrebanc,
Ba molt bè, que talli forsa
Tinguent género per Blanch

Al concurs es raó clara
Algom s'hi tè de portar
Aixís doncs talla que talla,
Per algú conten fer-ne està

Pro veureu amb sencillesa
I no poso refràn nou
¿Si d'algú talleu la roba?...
¿Qui serà que no li cou?

L'Ermità de Santa Bàrbara
Al concurs també anat
Procurant-ne d'aqueix modo
Deixar-ho tot arreglat

Tractant-se de son ofici
I es sastre de molt nom
A volgut tot desseguida
Procurar-ne per tothom

Fer-ne escrits de contra-rrresta
Dels qu'an sigut talladors
Ensenyant-los-hi d'aquest modo
Que no son pas sols ells dos

Calificant amb justicia
I sense apelacions
Diu el jurat desseguida:
Els del sastre son mes bons

Te l'estisora més fina
I talla els drapets molt més bé
També cus amb més cuidado
Que n'es tal com se deu fer

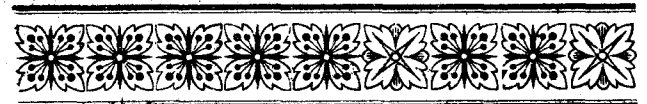
Apa apa *Romansones*
Ya veus que no vas pas dret
Perque tens la cama curta
I corras més poc peixet

L'Ermità de Santa Bàrbara
T'empeny a més no poguer
Ja veuràs, ves amb cuidado
I aixís no ho tindrà de fer

L'altre de Blanch ve mo sembla
Si no fos enmascarat
L'Ermità amb la seva tinta
La cara li ha rentat

Entonem la de profundis
I un responso resera
Ja'ls tenim a la carraca,
Per omnia sécula seculorum amen

L'Ermità de Santa Bàrbara.

Imprenta de Pedro Aubert. — Clivillers 22

LA FORTUNA PARA TODOS

27 MILLONES DE PESETAS

Garantidas oficialmente y repartidas en 158 sorteos oficiales

Villa de MADRID, de PARIS y otras

11.043 Premios desde 100 Pesetas a 1.000.000

UN SORTEO CADA OCHO DIAS POR TERMINO MEDIO

Cobro inmediato de los Premios. — Detalles gratuitos

SEGURIDAD ABSOLUTA.

Para tomar parte enseguida en los 158 Sorteos, envíense

5 Ptas 50, como única entrega

en sellos, ó mejor en giro postal, sobre monedero ó giro matuo, á

EL FOMENTO DEL AHORRO, Diputación 284 BARCELONA
y Lauria 37

el cual remitirá los números correspondientes a vuelta de correo

SE DESEAN AGENTES ACTIVOS Y SERIOS

ACADEMIA PARISIEN DE CORTE Y CONFECCIÓN

sistema «MARTÍ»

dirigida per la professora **MARIA BOIX**

Plaça del Carme, núm. 1, — OLOT

GRAN SABATERIA ROVIRA

SUCCESSOR DE SIMÓN VILAR

SANT ESTEVE, NÚM. 8

La casa que te i ven més calçat. — Últims models.
Única casa que ven calçat americà.

Preus de fàbrica

DISPONIBLE

Máquinas Naumann

PARA COSER

Las mejores y más baratas del mundo

Ventas á plazos y al contado

Representante: ESTEBAN MOLAS.
Calle de La Mosca, n.º 2.—OLOT.

DISPONIBLE